

BENİM EVİM NEREDE?

YAZAN & RESİMLEYEN:
SEZEN AKSU TAŞYÜREK

BENİM EVİM NEREDE?

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir

Editör: Zozan Demirci

Kapak Tasarım: Sefer Koçan

İç Tasarım: Nur Kayaalp

ISBN: 978-605-08-2686-9

9 786050 826869

Kasım / 2017

Baskı ve Cilt

Matsis Matbaacılık

Tevfikbey Mahallesi Dr. Ali Demir Caddesi NO:51 Sefaköy / İstanbul

Tel: (0212) 624 21 11

Sertifika No: 20706

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Çağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih / İstanbul

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364

Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timascocuk.com • timascocuk@timas.com.tr

iyi ki **kitaplarım var...**

© 2017 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketine aittir.

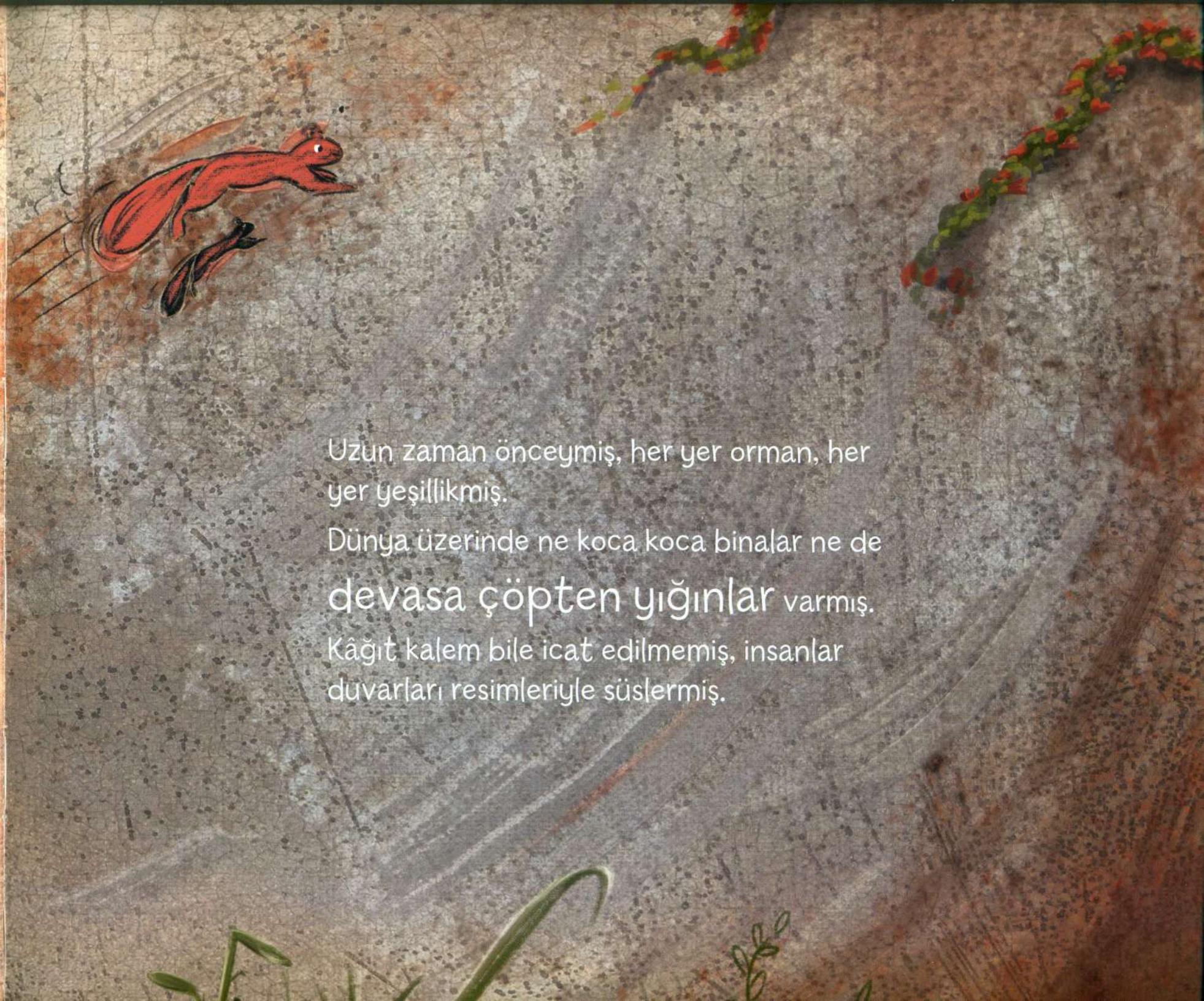
İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Evrenin en güzel gezegenine ve
üzerinde yaşayan tüm canlılara...

Sezen AKSU TAŞYÜREK

Uzun zaman önceymiş, her yer orman, her
yer yeşillikmiş.

Dünya üzerinde ne koca koca binalar ne de
devasa çöpten yığınlar varmış.

Kâğıt kalem bile icat edilmemiş, insanlar
duvarları resimleriyle süslermiş.

İşte bu zamanlarda, ormanın derinliklerinde, en
görkemli ağaçta küçük bir Sincap yaşamış.
Sincap'ın mutlu bir hayatı varmış. Tüm gün o
ağaçtan o ağaca **Zıplar** dururmuş.

Tek korkusu, kocaman ve tüylü bir
mamutun üzerine yanlışlıkla basmasıymış.

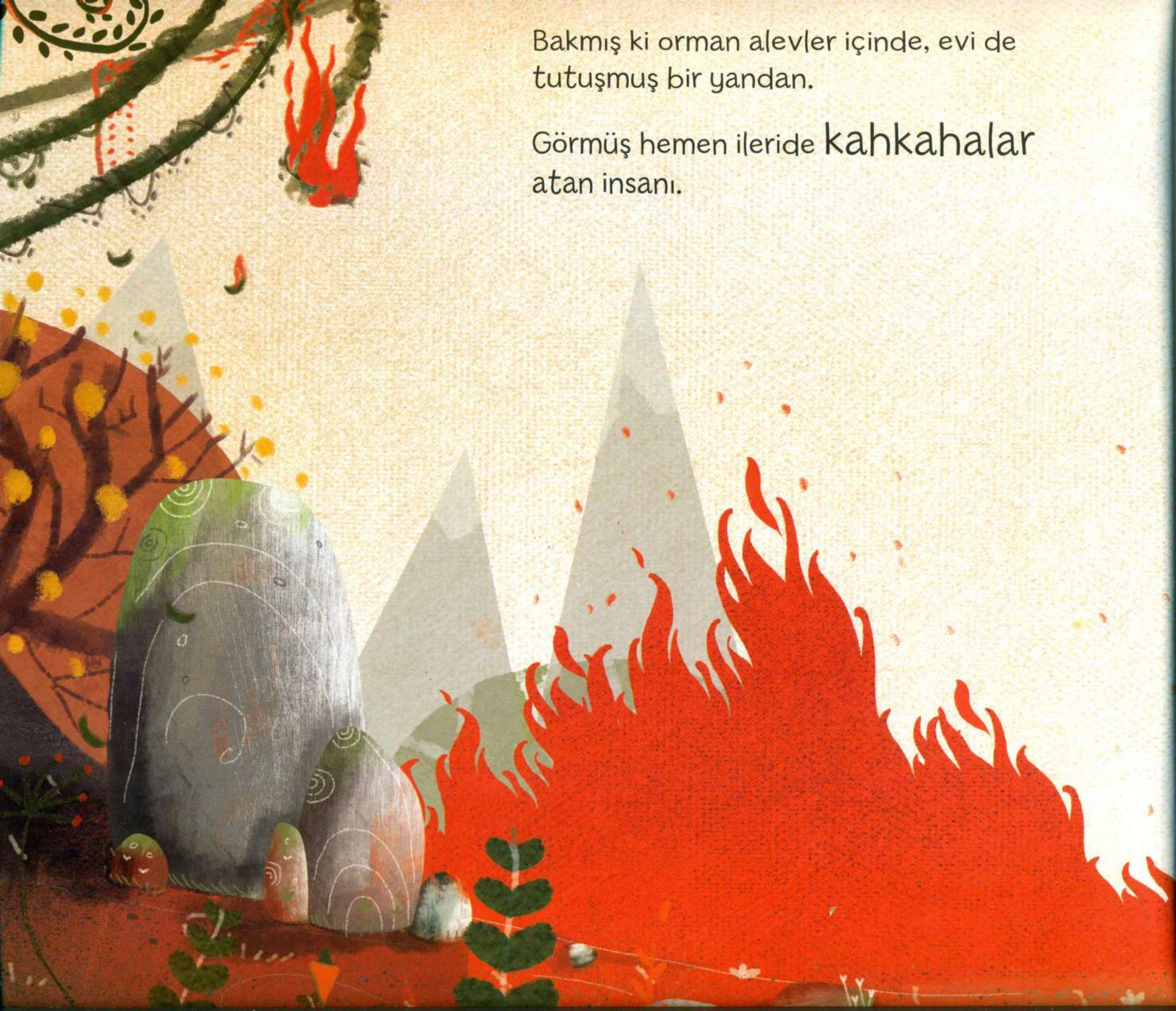
Nereden bilecekmiş ki korkması
gerekenin mamut olmadığını...

Bir gün oradan oraya ziplayan sincap o
kadar yorulmuş ki yatmış öğlen uykusuna.
Tam dalmak üzereymiş, bir duman sarmış
tüm evini.

Öksüre öksüre kalkmış sincap
yatağından, uzatmış başını kovuğundan.

Bakmış ki orman alevler içinde, evi de
tutuşmuş bir yandan.

Görmüş hemen ileride **kahkahalar**
atan insanı.

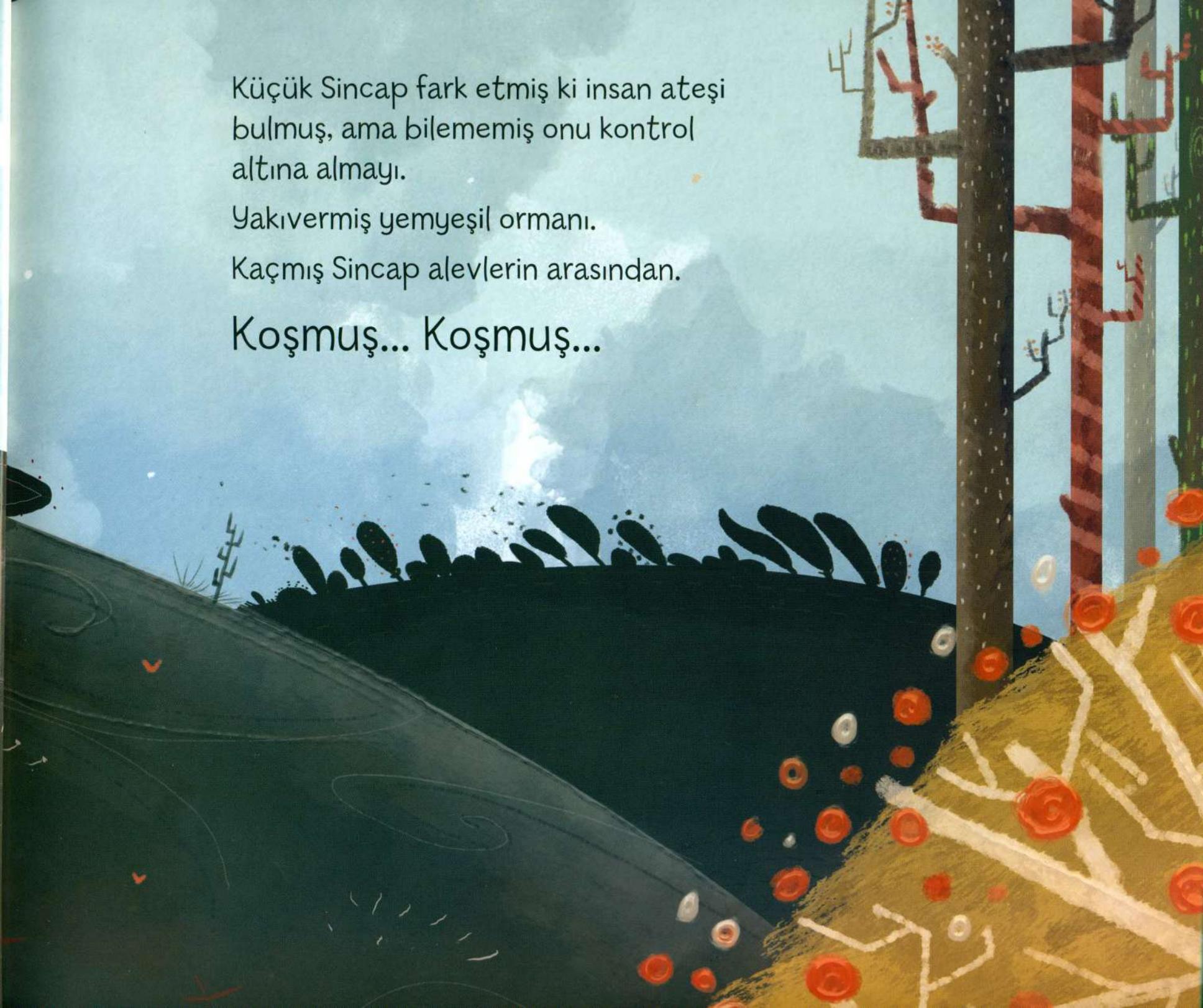

Küçük Sincap fark etmiş ki insan ateşi
bulmuş, ama bilememiş onu kontrol
altına almayı.

Yakıvermiş yemyeşil ormanı.

Kaçmış Sincap alevlerin arasından.

Koşmuş... Koşmuş...

Eski ormanı kadar güzel olmasa da
bulmuş kendine yeni bir ev.

Yerleşivermiş kovuğuna.

Yolculuk onu o kadar yormuş ki hemen
dalmış uykuya.

Daha rüya bile göremeden, uyanmış
büyük bir sarsıntıyla...

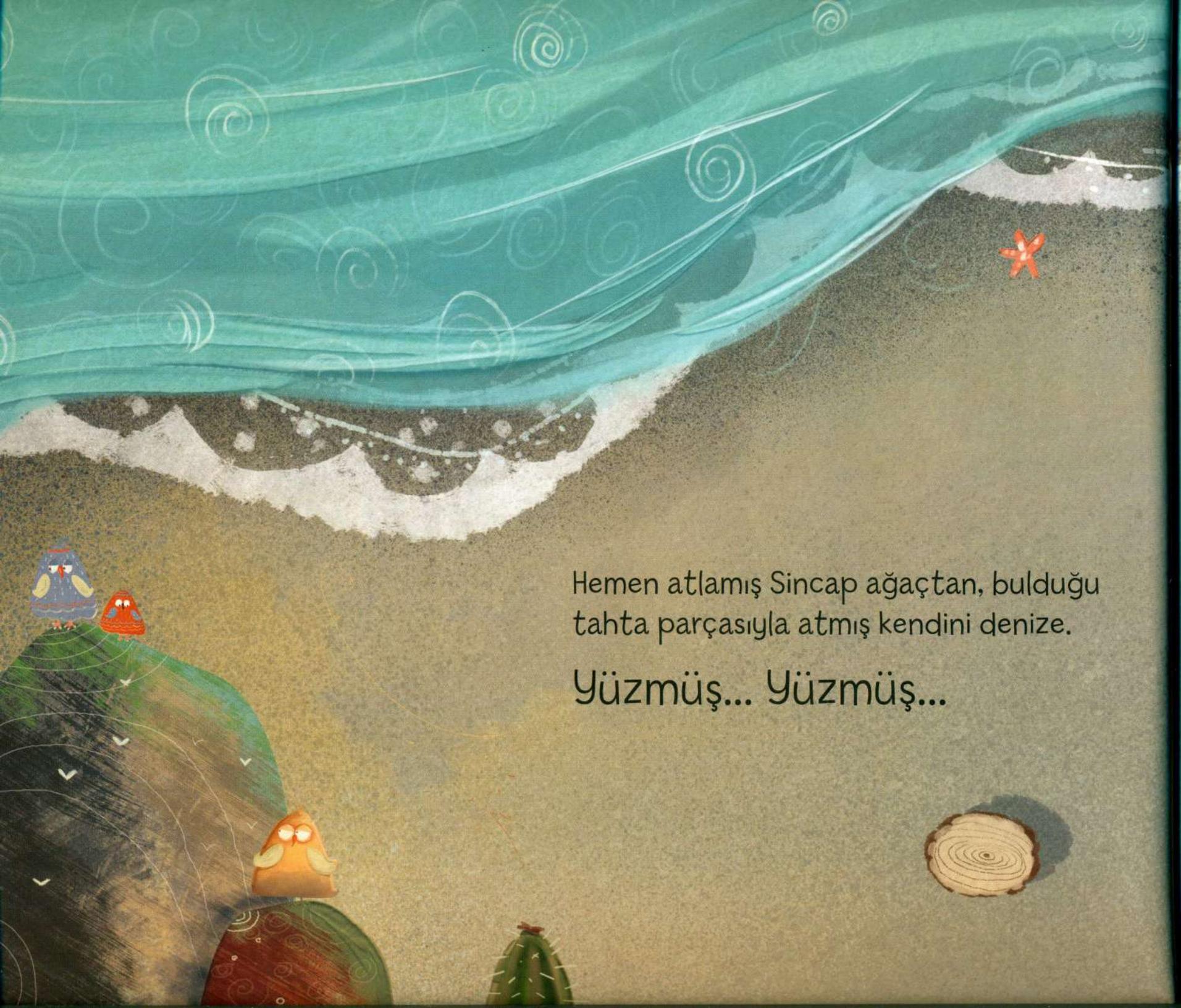

Hemen çıkış kovuğundan. Bir de ne görsün!
Kocaman bir insan sırtlamış evini götürüyor.

Sincap bakmış ki insan ev yapmayı
öğrenmiş, ama bilememiş ev yapmak
için kestiği ağaç Sincap'ın eviymiş...

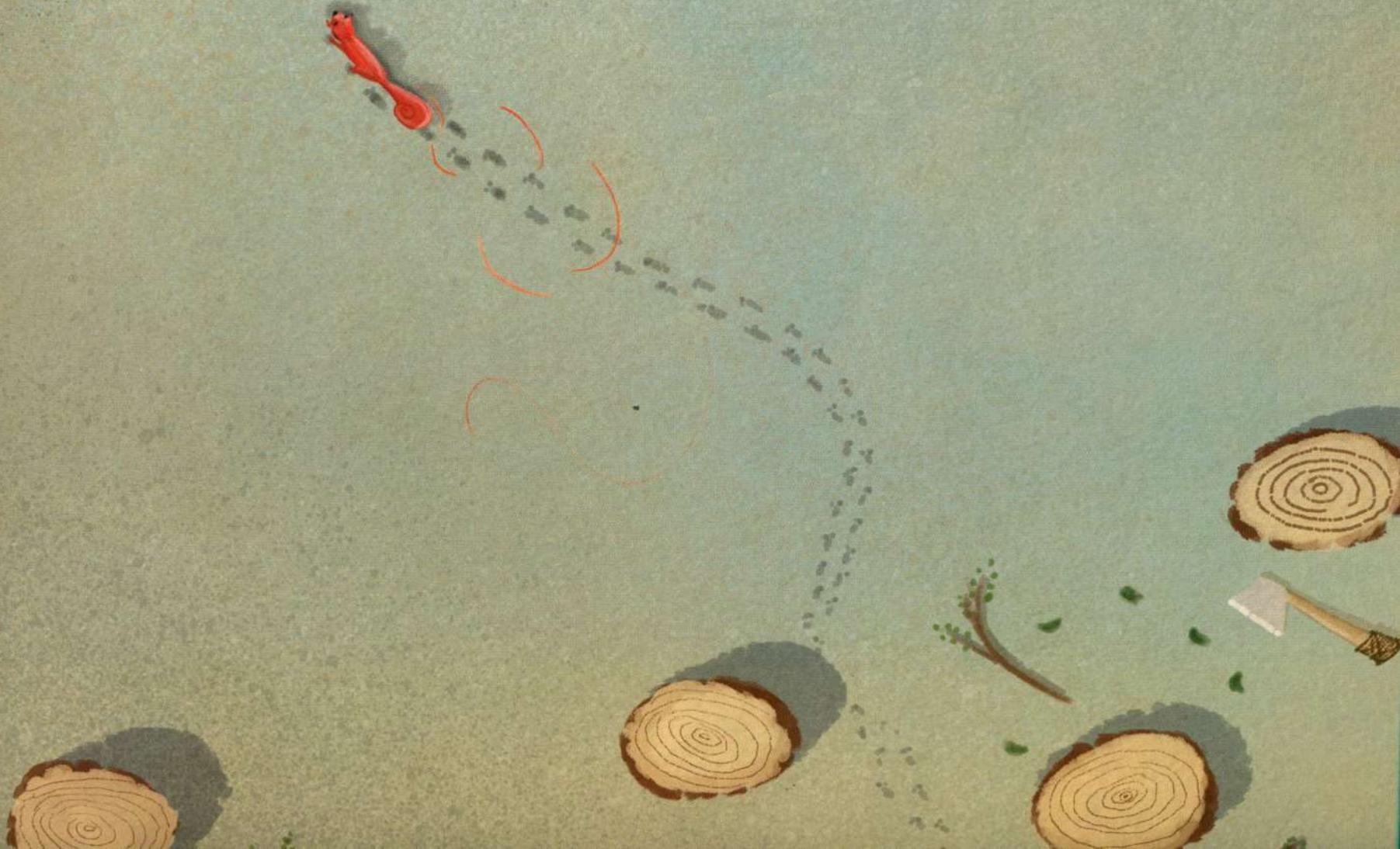

Hemen atlamış Sincap ağaçtan, bulduğu
tahta parçasıyla atmış kendini denize.

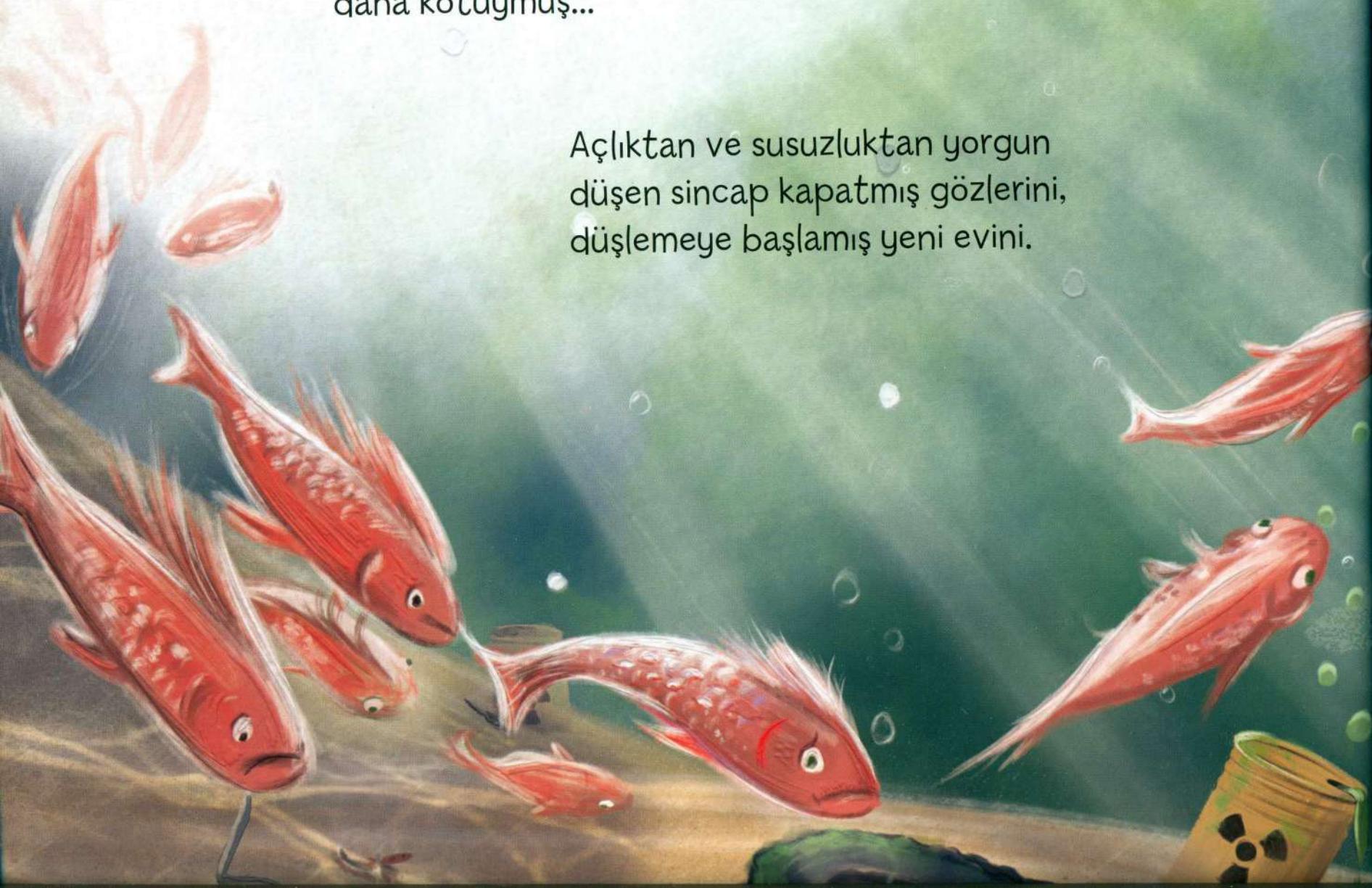
Yüzmüş... Yüzmüş...

Günlerce tahta parçasının üzerinde
yol almış.

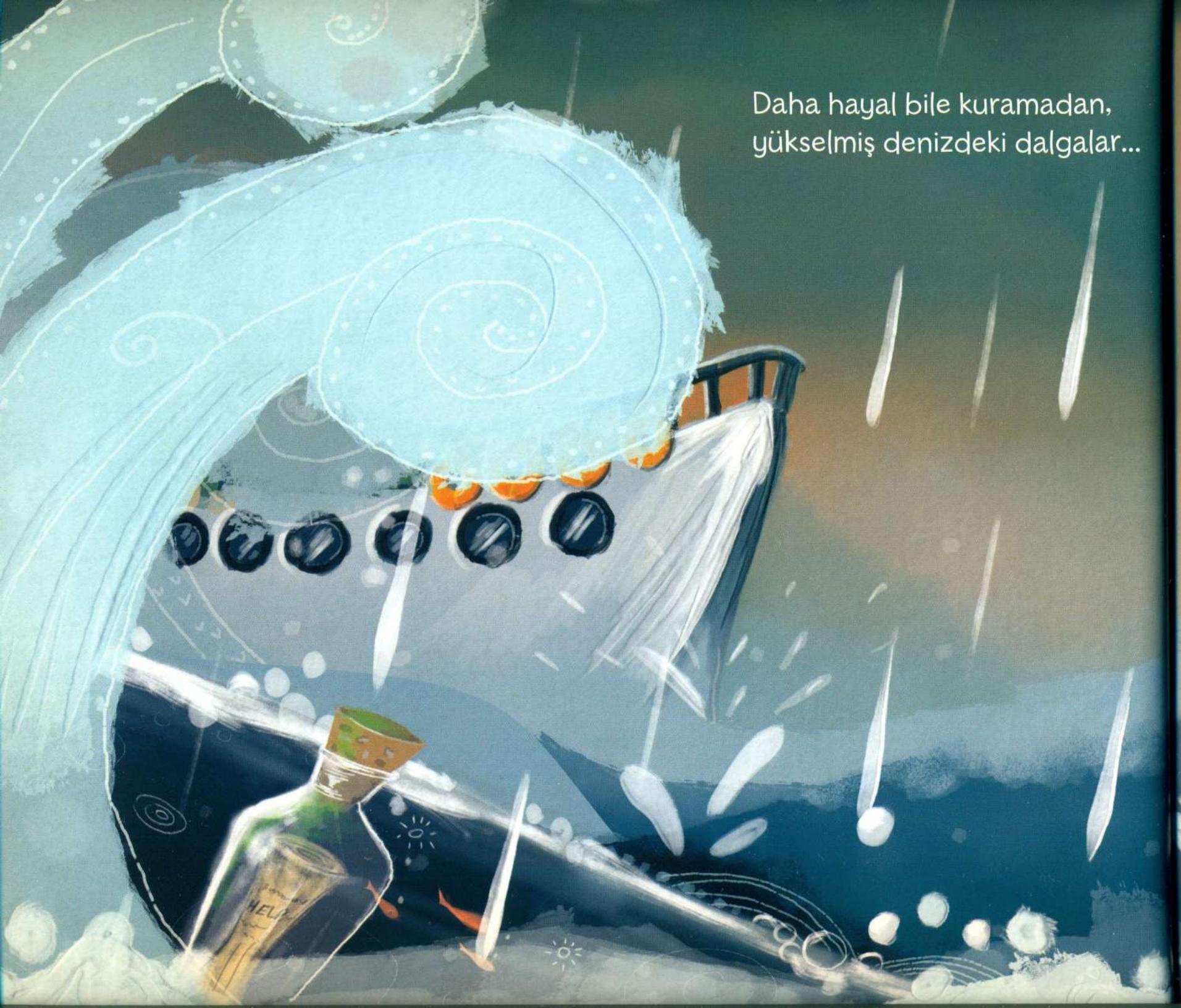
Canı o kadar sıkılmış ki balıklara
bakmak için daldırmış başına suya.

Ama balıkların durumu Sincap'inkinden
daha kötüymüş...

Açlıktan ve susuzluktan yorgun
düsen sincap kapatmış gözlerini,
düşlemeye başlamış yeni evini.

Daha hayal bile kuramadan,
yükselemiş denizdeki dalgalar...

Sincap, gözlerini açar açmaz ona doğru yaklaşan
kocaman bir gemi görmüş...

İnsan gemi yapmayı da öğrenmiş, ama
öğrenememiş denizi kirletmemeyi.

Sincap tahtadan atlayıp yüzmeye başlamış.
Geminin pervanelerinden canını zor kurtarmış.
Gözünü açtığında vurmuş bir kıyıya.
Hemen kalkmış, başlamış yeni bir ev aramaya.
Yürümüş... Yürümüş...

Ama tek bir ağaç bile görememiş.

Oturmuş bir köşeye, başlamış ağlamaya...

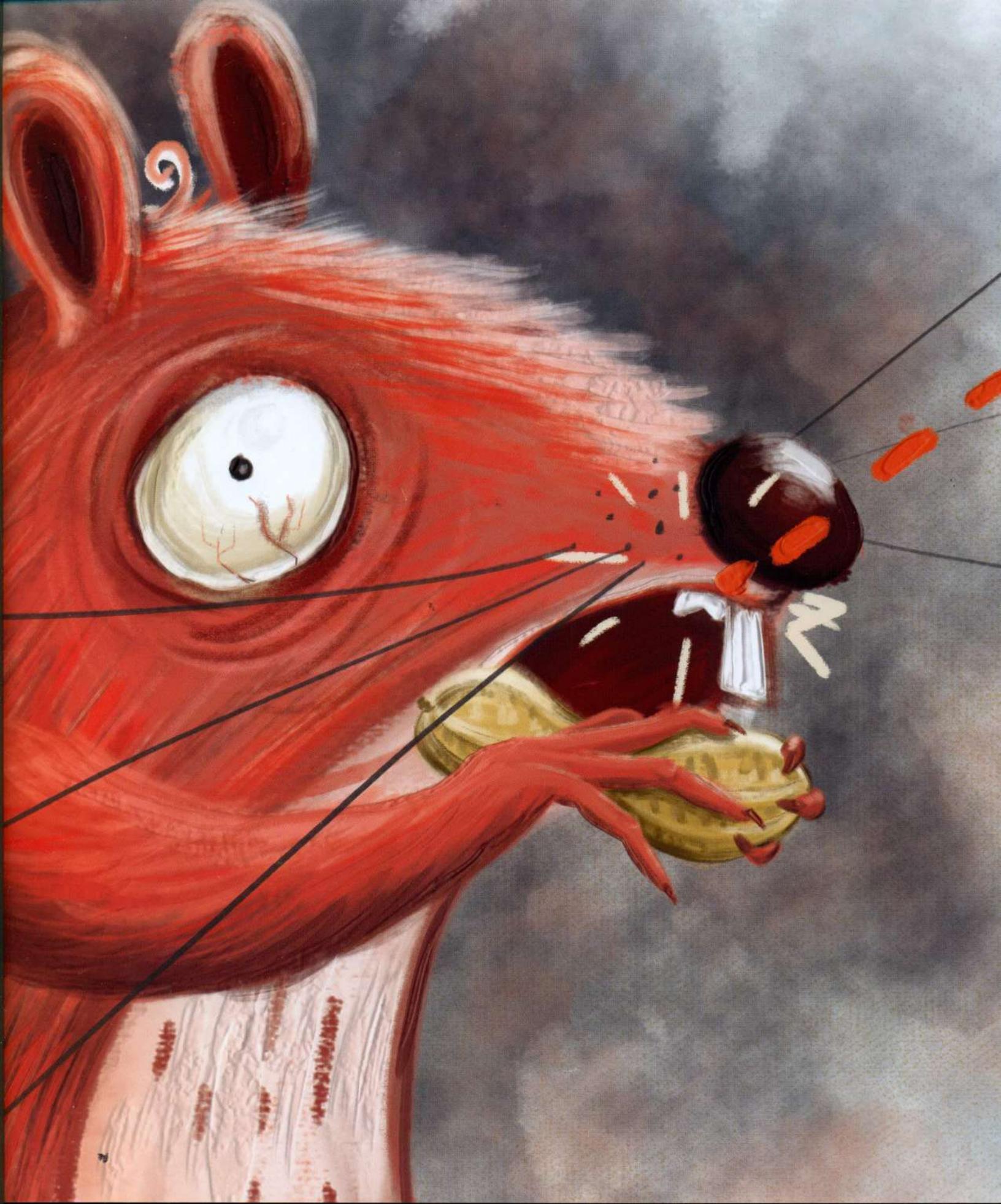
Daha gözündeki yaş düşmeden
bulmuş kendini bir insanın ağlarında.

Kapatmış insan Sincab'ı bir kafese.
Koymuş camekânın önüne.

Kafesin içi yiyecek doluymuş,
sevinmiş Sincap bütün kalbiyle...

Kapmış bir fistık, dişlemiş tüm
güçüyle...

Sincap bilememiş onların plastik süs
olduğunu. Isırınca fistığı kırılıvermiş küçük
dişi "pit" diye.

Günler günleri kovalamış, Sincap
kafesten kurtulmaya çalışmış ama başaramamış.

Bir gün bir insan geçmiş camekânının
önünden. Girmiş içeri, kurtarmış küçük
Sincab'ı kafesin içinden.

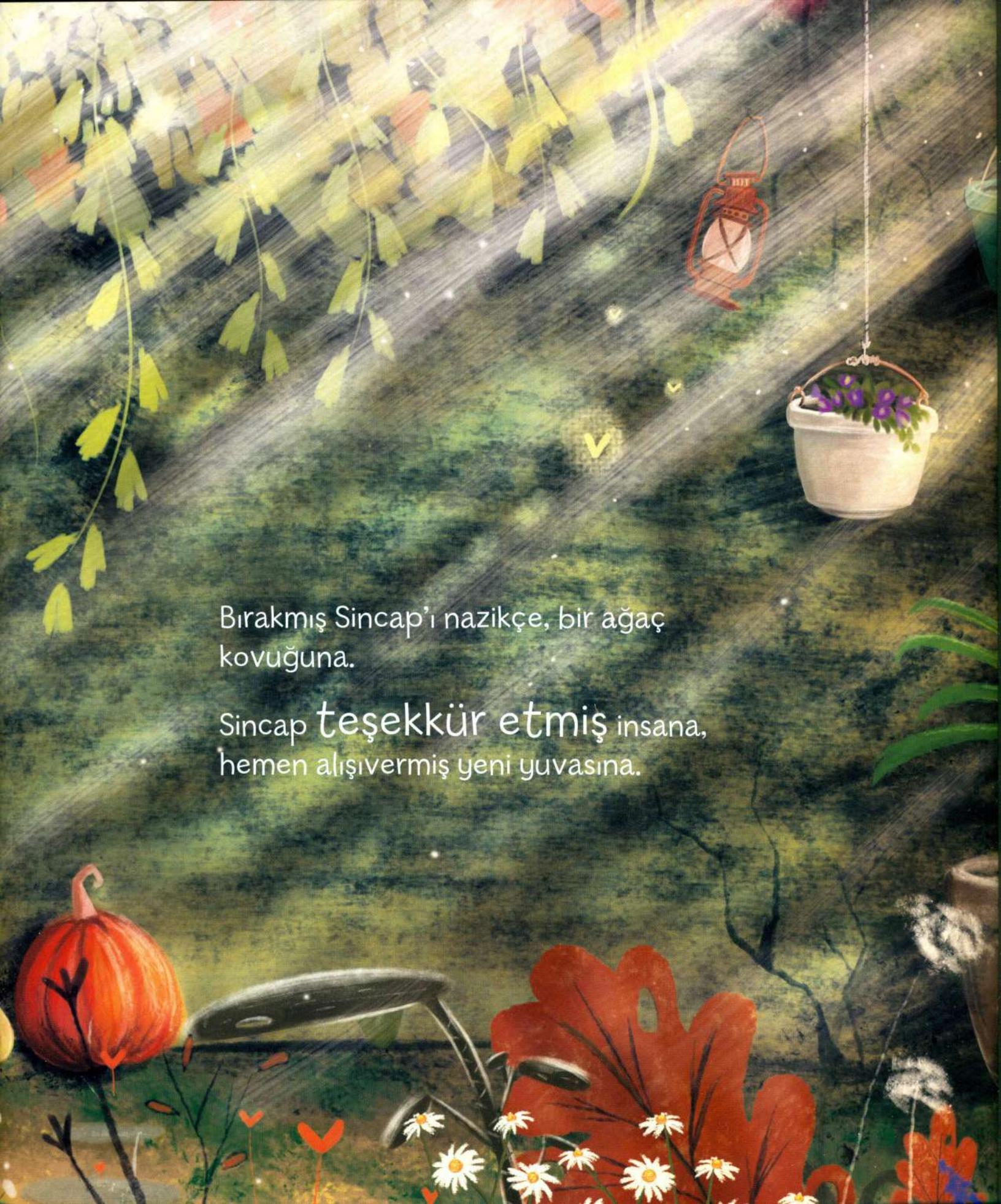
Birlikte epey yol almışlar, çıkışmışlar
şehirden dışarı...

İnsan göstermiş Sincap'a,
herkesten gizlediği ufacık bahçesindeki ağaçları.

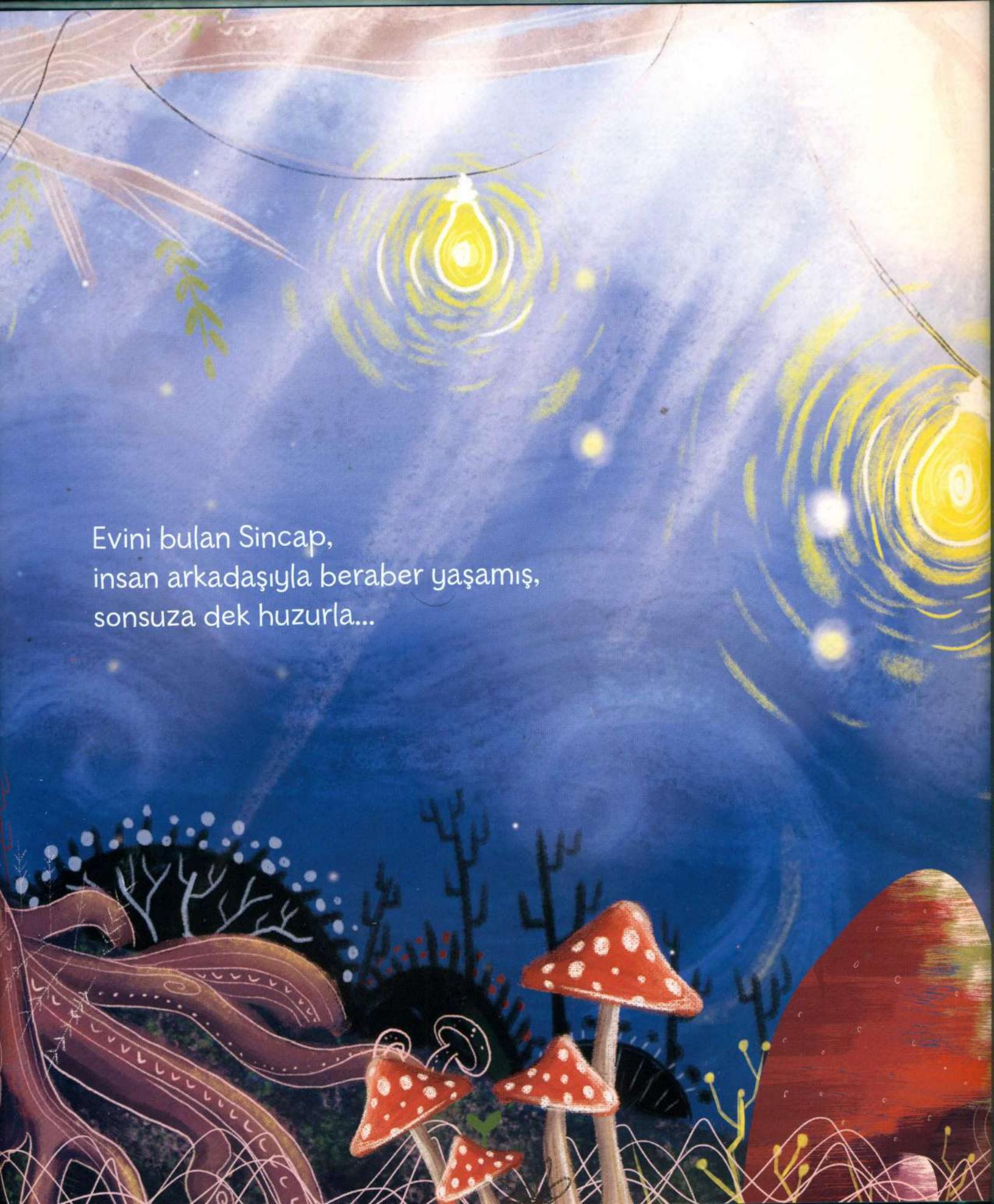

Bırakmış Sincap'ı nazikçe, bir ağaç
kovوغuna.

Sincap **teşekkür etmiş** insana,
hemen alışivermiş yeni yuvasına.

Evini bulan Sincap,
insan arkadaşıyla beraber yaşamış,
sonsuzla dek huzurla...

"Evrenin en güzel gezegeniymiş Dünya... Görkemli, berrak, mavi bir gökyüzüne, yeşil, uçsuz bucaksız bir yeryüzüne sahipmiş. Ama zamanla her şey değişmiş... Gökyüzündeki mavi, yeryüzündeki yeşil artık eskisi gibi değilmiş."

Çevre bilincine sahip olmayan insanların müdahalesiyle değişen dünyaya, evini kaybeden Sincap'ın naif öyküsüyle şahit oluyoruz.

Dünyayı keşfetme çağında olan okul öncesi yaşı grubundaki çocuklara çevre bilinci kazandırmanın en güzel yollarından biri; iyi bir kitap okumaktır.

"Benim Evin Nerede?" tam da bunun için okunacak bir kitap!

"Evrenin en güzel gezegenine ve üzerinde yaşayan tüm canlılara..."

ISBN: 978-605-08-2686-9

9 786050 826869

timascocuk.com

25 00